

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นที่สนใจของประชาชนโดยทั่วไป ทั้งนี้เพราะปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นมีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของมนุษยชาติตลอดจนสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ และคาดว่าจะมีผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ ตลอดจนเกิดการเปลี่ยนแปลงของคุณภาพสิ่งแวดล้อมในทางที่เลวลงจนสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศน์ รวมทั้งมนุษยชาติไม่อาจต้านทานต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสียหายตามมา ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ปรากฏให้เราเห็นกันอยู่บ่อย ๆ เช่น ภาวะมลพิษทางอากาศ มลพิษทางทะเล ปัญหาสารเคมีที่เป็น อันตราย ปัญหาการขนถ่ายของเสียที่เป็น อันตรายข้ามพรมแดน (Tran boundary & Boundary movement of hazardous waste) หรือแม้กระทั่ง การลดลงของชั้นบรรยากาศโอโซน เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ประชาชนโดยส่วนใหญ่ยังคงให้ความสำคัญต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ใกล้ตัว หรือที่เห็นผลกระทบที่ ปรากฏออกมารวดเร็วและชัดเจนมากกว่าปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ใกล้ตัวทั้งยังไม่เห็นผลกระทบในช่วงระยะเวลาใกล้ ๆ เช่น ปัญหาการลดลงของชั้นบรรยากาศโอโซน หากไม่มีมาตรการอื่นใดมาช่วยแก้ปัญหาก็จะก่อความเสียหายในอีก 10 ปี หรือ 20 ปีข้างหน้า ซึ่งจะรุนแรงถึงขนาดอาจเกิดวิกฤตต่อการดำรงชีวิตของมนุษยชาติ ดังนั้น เราจึงควรหันมาให้ความสนใจต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมไม่ว่าจะในระดับใด ๆ และหาทางป้องกันไปพร้อม ๆ กัน

สิ่งแวดล้อมถือได้ว่าเป็นทรัพย์สินสมบัติของมนุษย์ ซึ่งทุกคนสามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันได้และยังถือได้ว่าทุกคนมีสิทธิในสิ่งแวดล้อมที่ ปลอดภัยหรือสิทธิที่จะอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีมาตรฐานที่เหมาะสมไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและพละนามัย เมื่อใดก็ตามหากมีบุคคลใดได้กระทำสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพถูกทำลายลงไป การกระทำดังกล่าวย่อมถือได้ว่าเป็นการล่วงละเมิดต่อสิทธิของผู้อื่น ดังนั้นผู้กระทำละเมิดก็สมควรที่จะต้องรับผิดชอบหากมีความเสียหายเกิดขึ้นและมีความจำเป็นที่จะต้องฟื้นฟูบูรณะสิ่งแวดล้อมที่เสียหายไป

การที่จะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมกับรัฐในการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการประเทศนั้นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งและกฎหมายก็ควรที่จะเปิดโอกาสให้ประชาชนมี ส่วนร่วมและเป็นผู้กำหนดทิศทางหรือแนวทางในการพัฒนาประเทศ เพราะการที่รัฐอนุมัติให้ดำเนินการ

ในโครงการต่างๆ ของรัฐนั้น ผู้ที่จะต้องได้รับผลกระทบเป็นอันดับแรกก็คือ ชุมชนหรือประชาชนผู้
 อยู่ในพื้นที่ที่รัฐเป็นผู้อนุมัติให้ดำเนินโครงการต่างๆ โดยเฉพาะโครงการขนาดใหญ่ที่ทำให้เกิดผล
 กระทบในวงกว้าง ด้วยเหตุผลดังกล่าว รัฐธรรมนูญจึงให้ความสำคัญในเรื่องของการให้ภาค
 ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับภาครัฐเป็นอย่างมาก ในการดำเนินการดังกล่าวนั้นก็ถือเป็นการจัดตั้ง
 องค์กรอิสระในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งถือได้ว่าเป็นองค์กรที่จะเป็นกลไกให้ ภาคประชาชน
 เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทางสิ่งแวดล้อม ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
 ไทย พุทธศักราช 2540 ต่อเนื่องมาถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ซึ่งมี
 เจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองสิทธิของบุคคลในการมีส่วนร่วมเพื่อการอนุรักษ์ บำรุงรักษา และได้รับ
 ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติโดยสิทธิและเสรีภาพของประชาชนที่รัฐธรรมนูญได้รับรองและ
 คุ้มครองไว้แล้วจะมีผลในทันที แม้จะยังไม่มีกฎหมายลูกหรือกฎหมายลำดับรองออกมาก็ตาม (มาตรา
 28 วรรคสาม “บุคคลย่อมสามารถใช้สิทธิทางศาลเพื่อบังคับให้รัฐต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติใน
 หมวดนี้ได้โดยตรง หากการใช้สิทธิและเสรีภาพในเรื่องใดมีกฎหมายบัญญัติรายละเอียดแห่งการ
 ใช้สิทธิและเสรีภาพตามที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้แล้ว ให้การใช้สิทธิและเสรีภาพในเรื่องนั้น
 เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ”) เพราะกฎหมายรัฐธรรมนูญถือว่าเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ ศ
 และมีสภาพบังคับโดยตัวเอง กฎหมายอื่นนั้นจะมาขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญมิได้ (สำหรับประเทศที่ไม่
 มีรัฐธรรมนูญเป็นลายลักษณ์อักษร เช่น ประเทศอังกฤษ ซึ่งมีแต่กฎเกณฑ์ทางรัฐธรรมนูญที่ปรากฏ
 ใน Common law ทั้งที่เป็นจารีตประเพณี และในรูปของพระราชบัญญัติต่าง ๆ ย่อมไม่มีการ
 แบ่งแยกถึงลำดับชั้นแห่งความสูงส่งกว่าของกฎเกณฑ์ทางรัฐธรรมนูญต่อกฎหมายธรรมดา ดังนั้น
 จึงไม่มีการควบคุมความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ของบรรดากฎหมายธรรมดา) เพื่อความศักดิ์สิทธิ์ของ
 กฎหมายดังกล่าวซึ่งอาจจะทำให้ประชาชนมีสิทธิที่จะฟ้องหน่วยงานของรัฐให้ปฏิบัติตามที่
 กฎหมายกำหนดได้ นอกจากนี้ ยังกำหนดให้คณะรัฐมนตรีที่เข้ามาบริหารราชการแผ่นดินภาย
 หลังจากการเลือกตั้งทั่วไปเป็นครั้งแรกตามรัฐธรรมนูญนี้ ดำเนินการจัดทำหรือปรับปรุงกฎหมายที่
 เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญส่วนที่ 12 สิทธิชุมชน ให้แล้วเสร็จภายใน 1 ปี นับแต่วันที่แถลงนโยบายต่อ
 รัฐสภา (มาตรา 303 “ในวาระเริ่มแรก ให้คณะรัฐมนตรีที่เข้าบริหารราชการแผ่นดินภายหลังจากการ
 เลือกตั้งทั่วไปเป็นครั้งแรกตามรัฐธรรมนูญนี้ ดำเนินการจัดทำหรือปรับปรุงกฎหมายในเรื่อง
 ดังต่อไปนี้ ให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด กฎหมายที่เกี่ยวกับการกำหนดรายละเอียดเพื่อส่งเสริม
 และคุ้มครองการใช้สิทธิและเสรีภาพตามมาตรา 40 มาตรา 44 บทบัญญัติในส่วนที่ 7 เสรีภาพใน
 การแสดงความคิดเห็นของบุคคลและสื่อมวลชน ส่วนที่ 8 สิทธิและเสรีภาพในการศึกษา ส่วนที่ 9
 สิทธิในการได้รับบริการสาธารณสุขและสวัสดิการจากรัฐ ส่วนที่ 10 สิทธิในข้อมูลข่าวสารและการ
 ร้องเรียน รวมทั้งกฎหมายว่าด้วยข้อมูลส่วนบุคคลมาตรา 56 ส่วนที่ 12 สิทธิชุมชน กฎหมายว่าด้วย

การจัดตั้งองค์การเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นอิสระตามมาตรา 61 วรรคสอง กฎหมายว่าด้วยสภาพพัฒนาการเมืองตามมาตรา 78(7) กฎหมายเพื่อจัดตั้งองค์การเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม ตามมาตรา 81 (4) กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสภาเกษตรกรรมตามมาตรา 84 (8) กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมืองตามมาตรา 87 (4) และกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามมาตรา 256 ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่แถลงนโยบายต่อรัฐสภาตามมาตรา 176”) แต่ก็ยังไม่ปรากฏกฎหมายในกรณีดังกล่าวแต่อย่างใด เนื่องจากแม้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะกำหนดให้มีองค์กรอิสระก็ตาม แต่ก็ยังไม่ปรากฏว่ามีการจัดตั้งหรือร่างกฎหมายเพื่อจัดตั้งองค์กรอิสระในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมแต่อย่างใด นอกจากนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้รับรองเรื่ององค์การอิสระนี้เอาไว้ในมาตรา 67 โดยกำหนดไว้ว่าสิทธิของบุคคลที่จะมีส่วนร่วมกับรัฐและชุมชนในการอนุรักษ์ บำรุงรักษาและการได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ และในการคุ้มครอง ส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ดำรงชีพอยู่ได้อย่างปกติและต่อเนื่องในสิ่งแวดล้อมที่จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพ หรือคุณภาพชีวิตของตน ย่อมได้รับความคุ้มครองตามความเหมาะสม “...การดำเนิน โครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติหรือสุขภาพ จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้ศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในชุมชน และจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียก่อน รวมทั้งได้ให้องค์การอิสระซึ่งประกอบด้วยผู้แทนองค์กรเอกชน ด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติหรือด้านสุขภาพ ให้ความเห็นประกอบก่อนมีการดำเนินการดังกล่าว”

ประชาชนหรือ บุคคลทั่วไปมีหน้าที่ช่วยเหลือในการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติ สาธารณะ ช่วยเหลือราชการ รับการศึกษาอบรม พิทักษ์ ปกป้อง และสืบสานศิลปวัฒนธรรมของชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่น และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ (มาตรา 73 “บุคคลมีหน้าที่รับราชการทหาร ช่วยเหลือในการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติ สาธารณะ เสียภาษีอากร ช่วยเหลือราชการ รับการศึกษาอบรม พิทักษ์ ปกป้อง และสืบสานศิลปวัฒนธรรมของชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่น และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ”)

ปัญหาด้านการจัดตั้งองค์กรอิสระตามที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ข้างต้นนั้นมีปัญหาว่ากฎหมายที่นำมาใช้บังคับเพื่อให้เป็นองค์กรอิสระตามที่กฎหมายกำหนดไว้นั้นจะอยู่ในรูปแบบใด เพราะเมื่อเปรียบเทียบกับองค์กรอิสระอื่นๆ เช่น สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.)

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (คตง.) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ล้วนแล้วแต่มีกฎหมายระดับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายแม่บทในการจัดตั้งแทบทั้งสิ้น ซึ่งปัญหานี้เป็นปัญหาที่กฎหมายรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้แต่ก็ยังไม่ปรากฏกฎหมายที่เป็นกฎหมายลำดับรองหรือกฎหมายลูกดังกล่าว เพื่อให้มีสภาพบังคับในการที่จะนำไปดำเนินการได้ ดังนั้นในปัญหานี้เป็นปัญหาทางกฎหมายที่ผู้ศึกษาเห็นว่าเป็นปัญหาสำคัญควรหยิบยกมาทำการศึกษาและหาแนวทาง รวมทั้งกำหนดถึงโครงสร้างขององค์กรอิสระตามที่กฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนด นอกจากนั้นองค์การนี้จะต้องอิสระที่จุดมุ่งหมายของกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพราะถ้าการดำเนินการใดๆ หรืออำนาจหน้าที่อยู่ภายใต้การสั่งการโดยภาครัฐได้แล้วย่อมไม่เป็นอิสระตามที่กฎหมายรัฐธรรมนูญมีเจตนารมณ์กำหนดไว้ดังกล่าว ประเด็นสำคัญที่ควรหยิบยกขึ้นมาพิจารณาคือการจัดตั้งองค์การอิสระในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ นอกเหนือจากการนิยามความหมายของคำต่างๆ เช่น “โครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง” “องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ” “สถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ” ที่ถูกระบุไว้ในมาตรา 67 วรรค 2 ของรัฐธรรมนูญพุทธศักราช 2550 ให้เป็นองค์ประกอบหนึ่งขององค์การอิสระที่จะต้องจัดตั้งขึ้นแล้วยังมีเรื่องของ “อำนาจหน้าที่ขององค์การอิสระ” “การสรรหาผู้แทนองค์การอิสระฯ” และ “การดำเนินงานของ องค์การอิสระ” และควรมีความเป็นอิสระอย่างแท้จริงทั้งในระบบการบริหารและระบบงบประมาณ เพื่อให้สามารถตัดสินใจให้ความเห็นประกอบการพิจารณาโครงการต่าง ๆ ได้อย่างอิสระบนพื้นฐานที่มาจากข้อเท็จจริงมากที่สุด และครอบคลุมทั้งประเด็นผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน

นอกจากนั้นขั้นตอนการดำเนินงานขององค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อมเป็นอีกประเด็นที่ควรให้ความสำคัญเพื่อให้การทำงานขององค์การอิสระในการให้ความเห็นประกอบการพิจารณาโครงการมีผลในทางปฏิบัติอย่างจริงจัง และสอดคล้องกับแนวทางในการศึกษาและประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และการจัดกระบวนการรับฟังความคิดเห็นในปัจจุบัน โดยผู้มีอำนาจอนุมัติ อนุญาตโครงการรวมถึงนโยบายที่มีผลกระทบต่อชุมชน จะต้องมีการนำความเห็นประกอบขององค์การอิสระไปใช้ประกอบในการพิจารณาโครงการอย่างจริงจังและควรมีการแจ้งผลการพิจารณากลับไปทางองค์การอิสระทราบด้วย

ดังนั้น ในปัญหานี้ผู้ศึกษาเห็นว่าปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่สำคัญสามารถหยิบยกขึ้นมาศึกษาโดยผู้ศึกษาจะศึกษาในปัญหาการจัดตั้งองค์การอิสระในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมโดยจะศึกษาถึงสาเหตุที่ยังไม่อาจจะจัดตั้งองค์การอิสระได้ และถ้าหากมีการจัดตั้งองค์การดังกล่าวขึ้น

มาแล้วจะเป็นการจัดตั้งในรูปแบบใด โดยผู้ศึกษาจะทำการศึกษาและวิเคราะห์ร่างกฎหมายการจัดตั้งองค์กรอิสระด้านสิ่งแวดล้อมว่ามีข้อบกพร่องอย่างไรและควรที่จะแก้ไขให้สอดคล้องกับแนวทางของการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างไรบ้างเพื่อให้กฎหมายดังกล่าวมีความสมบูรณ์และพบปัญหาที่น้อยที่สุดนอกจากนั้นหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ในวงการวิชาการ วงการนักกฎหมาย รวมทั้งประเทศชาติสืบไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงความเป็นมาและความสำคัญปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์กรอิสระในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550
2. เพื่อศึกษาความหมายแนวความคิดพื้นฐาน ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งองค์กรอิสระในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550
3. เพื่อศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งองค์กรอิสระในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550
4. เพื่อศึกษา วิเคราะห์ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์กรอิสระในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550
5. เพื่อศึกษาและค้นหามาตรการที่เหมาะสมมาใช้เป็นแนวทางการแก้ไขเกี่ยวกับปัญหาการจัดตั้งองค์กรอิสระในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

สมมติฐานของการศึกษา

การที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้ต้องมีการตรากฎหมายเพื่อจัดตั้งองค์กรอิสระเพื่อให้ดำเนินการให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่กฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ในวันเป็นปัญหาที่จะต้องมีการจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายรัฐธรรมนูญที่กำหนดไว้ เพราะปัจจุบันแม้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้บัญญัติให้มีกฎหมายลำดับรองเกี่ยวกับการดำเนินการจัดตั้งองค์กรอิสระในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมตามรัฐธรรมนูญก็ตามแต่กฎหมายลำดับรองหรือกฎหมายลูกที่อยู่ในระดับพระราชบัญญัติยังไม่มีการตรากฎหมายดังกล่าวแต่อย่างใดจึงเป็นปัญหาว่าการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้จะมีผลให้รัฐจะต้องรับผิดชอบหรือไม่

ขอบเขตของการศึกษา

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งศึกษาในปัญหาการจัดตั้งองค์กรอิสระ โดยผู้ศึกษาจะทำการศึกษาโครงสร้างของกฎหมายดังกล่าว รวมทั้งหาจุดที่เหมาะสมในการดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งองค์การสิ่งแวดล้อมตามที่กฎหมายกำหนด นอกจากนี้ก็จะได้ทำการเสนอแนะแนวทางในการดำเนินการ เช่น รูปแบบขององค์กร โครงสร้างองค์กร การสรรหาคณะกรรมการดำเนินงาน รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์กร นอกจากนี้ก็จะได้ทำการศึกษาถึงทฤษฎีกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่างๆ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในการบริหารองค์กร รวมทั้งที่มาแห่งอำนาจดังกล่าว

วิธีดำเนินการศึกษา

การดำเนินการศึกษาวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ใช้วิธีการวิจัยเอกสาร (Documentary research) โดยค้นคว้าจากเอกสารทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ รวมทั้งข้อมูลต่างๆ อันเกี่ยวข้องกับปัญหาการจัดตั้งองค์กรด้านสิ่งแวดล้อมและอำนาจหน้าที่ขององค์กรดังกล่าว ตลอดจนตำรากฎหมาย ตำบทยกกฎหมาย บทความทางวิชาการ ในสาขานิติศาสตร์และสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง ค้นคว้าในห้องสมุดของทางมหาวิทยาลัย และของทางสถาบันต่างๆ รวมทั้งข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าทางอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาวิเคราะห์และนำมาแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความเป็นมาและความสำคัญปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์กรอิสระในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550
2. ทำให้ทราบถึงความหมาย แนวคิดพื้นฐาน ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งองค์การอิสระในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550
3. ทำให้ทราบถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งองค์กรอิสระในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550
4. ทำให้ทราบถึงปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับ การจัดตั้งองค์กรอิสระในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

5. ทำให้ทราบถึงมาตรการที่เหมาะสมมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขเกี่ยวกับปัญหาการจัดตั้งองค์การอิสระในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550